

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **Z. C.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „městský úřad“) ze dne 18. 6. 2020, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „ZSP“).
2. Přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 21. 11. 2019 v 9.09 h v obci Rožnov pod Radhoštěm na ulici Ostravská (na silnici I/58) u domu č. p. 1496 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm při řízení motorového vozidla zn. Audi, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 12 km/h (po odečtu odchylky 3 km/h). Žalobce uvedeným jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Magistrát uložil žalobci za přestupek pokutu 2 200 Kč.
3. **Žalobce v žalobě** namítal nesprávné zjištění skutkového stavu, konkrétně úpravy nejvyšší dovolené rychlosti. V místě totiž byla značka B20a s označením „70“. Správní orgány vycházely z obecné právní úpravy a vyjádření Ředitelství silnic a dálnic. Žalobce však doložil videozáznam,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

podle kterého je v místě značka, která dovoluje nejvyšší rychlost 70 km/h. Tento důkaz zpochybňuje tvrzení Ředitelství silnic a dálnic. Svědecké výpovědi strážníků nebyly jednoznačné. Žalovaný považoval videozáznam za nevěrohodný a uvedl, že může být použit pouze jako důkaz zdatnosti ovládání software panem P. K. Žalovaný však neprokázal nepravost videozáznamu a odmítl tento důkaz nezákonně.

4. Další vadou řízení bylo, že žalovaný odmítl výsledek svědka M. P., který by dosvědčil existenci značky B20a „70“ v daném okamžiku a místě. Nezákonný byl závěr o nevěrohodnosti M. P. s odkazem na spojení s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou.
5. Rychloměr použitý ve věci pozbyl ověření podle § 7 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření (dále jen „vyhláška č. 262/2000 Sb.“), protože měl jen dvě úřední značky namísto tří, což prokázaly výpovědi žalobce a strážníka. Opak správní orgány neprokázaly a nezákonně uzavřely, že jde o účelové tvrzení žalobce.
6. Správní uvážení o uložení pokuty překročilo zákonný rámec, protože správní orgány hodnotily přestupek podle typové závažnosti, tj. označily závažnost přestupku jako „nemalou“ a překročení rychlosti o 12 km/h „v horní polovině pásma“, dále nezákonně přičítaly žalobci k tíži, že svého jednání nelitoval a nedoznal ho. Úvaha o sjednání pojištění proti pokutám žalobcem je nepřezkoumatelná. Přitěžující okolnost se má týkat spáchání přestupku, nikoli následného postupu žalobce ve správním řízení. Městský úřad porušil zásadu zákazu dvojího přičítání tím, že zohlednil míru překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Nesrozumitelné je negativní posouzení pojištění proti pokutám, které měl údajně žalobce sjednat. Správní orgány nevzaly v úvahu zásadní polehčující okolnosti a nehodnotily řádně povahu a závažnost přestupku. Správní orgány opomenuly hodnotit všechna kritéria pro ukládání sankce, zejména nehodnotily ve prospěch žalobce, že přestupek neměl následky.
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** poukázal na judikaturu, která popisuje obstrukční praktiky M. P., a proto nepředpokládal hodnověrnost jeho navrhované výpovědi, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 10 As 241/2019-36. Žalovaný rovněž poukázal na zásadu římského práva „in teste et vitae qualitas spectari debet et dignitas“ – u svědka se má přihlížet ke způsobu života a k důstojnosti (Iulius Paulus, sententiae ad Filium, 5,15,1). Navržený „ready made“ svědek je připraven poskytnout potřebné účelové výpovědi, inzeruje službu virtuálního provozovatele a je součástí systému pojištění proti pokutám. Žalobci uniklo, že na jím doloženém videozáznamu je v 18:46 h denní světlo (což v listopadu v době přestupku být nemohlo) a někteří řidiči mají roušky, což znamená, že bylo natočeno později, a to v době nouzového stavu. Výpověď M. P. nemohla vnést do zjištěného skutkového stavu víc jasnosti, proto ji správní orgány neprovedly.
8. Námitka o absenci třetí úřední značky na rychloměru patří do arzenálu typizovaných námitek zástupců žalobce a NSS opakovaně vysvětlil nedůvodnost a účelovost této námítky (např. v rozsudcích NSS č. j. 6 As 297/2017-34, či Krajského soudu v Praze č. j. 44 A 46/2018- 38). V posuzovaném případě žalobce značky na rychloměru neviděl, jinak by tato výjimečná skutečnost byla zaznamenána v úředním záznamu městské policie. Pokud by tvrzená skutečnost byla pravdivá, měl ji žalobce hned sdělit. Později by se nemuselo podařit ji prokázat.
9. Podle judikatury není vadou řízení, pokud se správní orgány nevypořádají s každým kritériem ukládání sankce. Žalobce se od roku 2007 téměř každý rok dopustil přestupku, který se zaznamenal v evidenci přestupků. Nejčastěji jde o překročení nejvyšší dovolené rychlosti (11x), příp. držení telefonu (4x). Žalobce má v kartě řidiče uvedeno 18 přestupků. V nyní projednávaném případě překročil rychlost o 2/3 v rámci skutkové podstaty přestupku. K tomu musely správní orgány přihlídnout a městský úřad pokutu proto uložil v 3/4 stanoveného rozmezí. Přitom nepřihlédl k přitěžující okolnosti, že žalobce měl pojištění proti pokutám. Předchozí dvě přitěžující okolnosti stačily k určení výše pokuty. Šlo o vědomou nedbalost a rizikové místo

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

z hlediska pohybu chodců. Žalobce v minulosti opakovaně porušoval pravidla silničního provozu a pokuta se snaží ho od dalších takových jednání v budoucnu odradit.

10. **Žalobce v replice** upozornil na to, že NSS spojil M. P. s tzv. Motoristickou vzájemnou pojišťovnou nepodloženě a navíc není zřejmé, jaký vliv by měla tato skutečnost na věrohodnost jeho výpovědi. Tvzení o nevěrohodnosti videa a sledování videí o činnosti zástupců žalobce na youtube.com nestačí, měly být založeny ve spise. Systém pojištění proti pokutám neexistuje, jde o konspirační teorii. Svědek nemůže vypovídat křivě, protože by byl trestně stíhán. Tvzení neexistující dopravní značky známá z jiných případů měl žalovaný doložit. Nepravdivé je tvzení žalovaného o obvyklém arzenálu námitek o úředních značkách, žalovaný ho nedoložil.
11. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
12. **Žalovaný při jednání soudu** zdůraznil, že na videozáznamu je vidět ve všech protijedoucích vozidlech osoby, které mají roušky, a to v časech 0:26, 0:34 a 0:58 (ne 0:57, to ještě není vidět). To znamená, že videozáznam musel být pořízen po vyhlášení opatření, zřejmě po 12. 3. 2020, a ne v době spáchání přestupku v listopadu 2019. U námitky o úředních značkách na rychloměru zástupkyně žalovaného poukázala na obrácené důkazní břemeno (viz rozsudek NSS sp. zn. 3 As 9/2013). Je známo, že Mgr. Voříšek požaduje po správních orgánech, aby prokazovaly až absurdní věci. Pokud Mgr. Voříšek tvrdí, že na rychloměru bylo méně úředních značek, ať to prokáže. Zástupkyně žalovaného k námitce nepoužitelnosti úředního záznamu odkázala na rozsudek NSS sp. zn. 10 As 146/2020, který se vyjadřuje k situaci, kdy je úřední záznam plně použitelný jako důkaz v případě, že není zpochybněn v průběhu správního řízení. Jde o obvyklou argumentaci Mgr. Voříška a osob s ním spojených (viz rozsudek NSS sp. zn. 10 As 36/2019). Pokud by dopravní značka B20a nebyla zfalšovaná, nebyla tam umístěná v den spáchání přestupku. Jde rovněž o typizovanou námitku advokáta žalobce. Kromě odkazu na věci uvedené v napadeném rozhodnutí zástupkyně žalovaného poukázala na věci vedené žalovaným pod sp. zn. KUSP 14865/2022 a 85310/2021, kde byl zmocněncem pan J., který je také spojený s Mgr. Voříškem. K námitce, že při ukládání správního trestu měl správní orgán přihlédnout k polehčující okolnosti, že nedošlo k dopravní nehodě, zástupkyně žalovaného uvedla, že to je bez právního významu. Pokud by došlo k nehodě, šlo by o přítěžující okolnost. Drtivá převaha dopravních přestupků jsou přestupky ohrožující.
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
14. Soud nepřisvědčil žalobní námitce, že **skutkový stav** nebyl zjištěn v souladu s § 3 a § 50 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
15. Městský úřad učinil skutková zjištění ze záznamu z rychloměru a ze svědeckých výpovědí strážníků Městské policie Rožnova pod Radhoštěm (dále jen „městská policie“). Soud ověřil, že ze záznamu z rychloměru se podávají skutečnosti, které soud popsal v bodě 2 tohoto rozsudku a z nichž vyplývá, že žalobce se vytýkaného přestupku dopustil. Tato skutková zjištění ještě utvrdily výpovědi strážníků městské policie. Rychloměr obsluhoval proškolený strážník, jak sám vypověděl. Žádný důvod nevěřit tomuto jeho tvrzení zde nebyl. Nebylo prokázáno ani tvrzení žalobce, že rychloměr měl jen dvě úřední značky. Z ověřovacího listu vyplývá, že předmětný rychloměr byl ověřen a ověření bylo platné. Nebylo sporu o tom, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Pokud jde o spornou otázku nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání předmětného přestupku, k námitce ze dne 6. 4. 2020 o existenci dopravní značky B20a „70“, městský úřad zjistil ze tří důkazních prostředků, že v daném místě nebyla umístěna namítaná dopravní značka B20a „70“, a to ze sdělení odboru dopravy a silničního hospodářství žalovaného ze dne 11. 5. 2000, ze sdělení Ředitelství silnic a dálnic ze dne 21. 5. 2000 a ze sdělení

městské policie ze dne 12. 5. 2000. Navíc toto skutkové zjištění osvědčili i oba strážníci městské policie ve svých výpovědích. Strážník J. H. uvedl: „vždycky projíždíme měřený úsek, pokud je mi známo, žádné značky tam nebyly“. Strážník Bc. P. V. odpověděl na dotaz správního orgánu, jestli v místě byla dne 21. 11. 2019 místní či přechodná úprava nejvyšší dovolené rychlosti, že „ne, tam je obecně padesátka“.

16. Městský úřad v rozhodnutí o přestupku k žalobcem doložené videonahrávce s dopravní značkou B20a „70“ uvedl, že ji shledal jako nedůvěryhodnou, protože strážníkovi by z jeho pozice ze zpevněné plochy u Auto-moto Marek při měření vozidel značka neunikla, žalobce po zastavení vozidla tuto námitku neuvedl. Podle záznamu z rychloměru zde byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h a tuto hodnotu potvrdili ve věrohodných výpovědích i strážníci. Uvedenou nejvyšší dovolenou rychlost potvrdily dále městská policie, Ředitelství silnic a dálnic a silniční správní úřad Krajského úřadu, který jediný je oprávněn dopravní značku umístit.
17. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání souhlasil s právním závěrem městského úřadu, že videonahrávka není věrohodná. Městský úřad prokázal, že silniční správní úřad v místě neschválil dopravní značku B20a „70“. Její neexistenci v místě potvrdili i strážníci. Jediné možné vysvětlení je vytvoření videozáznamu za použití montáže, s čímž se žalovaný ve věcech, kde byl zmocněncem P. K., již opakovaně setkal. Proti pravosti nahrávky hovoří to, že v 18.46 h v listopadu 2019 nemohlo být světlo, dále že v tuto dobu řidiči nemohli mít roušky, což bylo až za nouzového stavu nejdříve po 12. 3. 2000, a že na nahrávce je neobvykle klidný a až žádný provoz u jinak rušného hotelu na křižovatce dvou významných silnic I. třídy.
18. Soud předeseílá, že obviněný z přestupku může na svou obhajobu navrhopvat jakékoli důkazy. Podle § 51 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Správní orgány nejsou povinny provádět všechny navržené důkazy, vždy však musí odůvodnit jejich neprovedení (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 47/2005-84).
19. Městský úřad důkaz videonahrávkou provedl a úvahu o něm popsal v rozhodnutí o přestupku a žalovaný v rozhodnutí o odvolání. Oba správní orgány dospěly k právnímu názoru, že nahrávka neosvědčuje stav ke dni 21. 11. 2019 a nemá tedy vztah k projednávané věci, není relevantní a navíc jde o falzifikát.
20. Z judikatury k typizovaným námitkám zástupců žalobce se podává, že jejich nevěrohodnost umocňuje jejich opakované podávání v různých případech (z bohaté judikatury srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 36/2019-33, bod 32, k absenci úředních značek na rychloměru). Usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS připustilo dokonce možnost odmítnout jako nadbytečné provedení důkazu na podkladě nevěrohodnosti nebo irelevantnosti navrhovaných důkazů.
21. Soud se ztotožnil s městským úřadem a žalovaným, že za dané procesní situace nebylo možné dospět k jinému závěru, než že v čase a místě spáchání předmětného přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h podle § 18 odst. 4 ZSP a že podle vysvětlení městského úřadu a žalovaného videonahrávka nevnese do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Relevantní důvody pochybnosti o pravosti nahrávky a osvědčení stavu ke dni spáchání přestupku popsaly již městský úřad i žalovaný a soud se s jejich hodnocením ztotožnil a taktéž shledal vypovídací hodnotu nahrávky o skutkovém stavu dne 21. 11. 2019 jako nulovou.
22. Žalobce označil jako vadu řízení **neprovedení výsledku svědka M. P.**, který měl dosvědčit, že v místě spáchání přestupku platila dopravní značka B20a „70“. Žalobce nesouhlasil s úvahou žalovaného, že svědectví M. P. by bylo nevěrohodné, protože svědek je spojen s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou a zástupcem žalobce P. K.
23. Městský úřad podle rozhodnutí o přestupku shledal důkaz výsledkem M. P. jako nadbytečný,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

neboť zjistil skutkový stav spolehlivě ze záznamu o přestupku a z výsledku strážníků. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání uvážil, že svědecká výpověď M. P. nemůže na věci nic změnit. Žalovaný se ztotožnil se závěry podle bodu 56 rozsudku Krajského soudu v Praze, č. j. 44 A 46/2018-38, podle kterého jde o typizované a obstrukční námitky zástupce žalobce. Správním orgánům a soudům je známo, že M. P. je osobou, která se podílí na pojišťování řidičů proti pokutám. Nelze předpokládat důvěryhodnou výpověď navrženého svědka, protože schvaluje protiprávní, společensky škodlivá jednání v silničním provozu a poskytuje jim ochranu, včetně zajišťování a propagování služeb virtuálního provozovatele s příslibem beztrestnosti. Žalovaný k tomu dodal, že u svědka se má přihlížet k jeho způsobu života a důstojnosti. Procesní strategie zmocněnce žalobce ve správním řízení P. K. označil jako abusivní. Žalovaný uzavřel, že odmítnutím důkazu výsledkem svědka M. P. zabránil jeho případnému stíhání za podání nepravdivé nebo neúplné výpovědi, protože na základě provedeného dokazování je zjevné, že žalobcem tvrzená dopravní značka v místě a čase předmětného spáchání přestupku být nemohla.

24. Zdejší soud těmito úvahám z hlediska zákonnosti nemůže nic vytknout. Judikatura správních soudů k popsáným procesním taktikám je konstantní. NSS se ztotožnil s úvahou Krajského soudu v Praze v rozsudku č. j. 44 A 46/2018-38 v rozsudku č. j. 10 As 241/2019-36, ale i v řadě dalších svých rozsudků. Vzhledem k tomu, že v posuzované věci žalobce navrhl prostřednictvím zmocněnce důkaz videonahrávkou, která byla nevěrohodná, tím spíše nebyly správní orgány v přezkoumávané věci výsledkem M. P. provést.
25. Nedůvodná byla **námítka, že rychloměr měl jen dvě úřední značky**, a proto je důkaz záznamem z rychloměru jako důkaz nepoužitelný. Tuto námitku vznáší zástupce žalobce opakovaně a soudy ji shledávají jako účelovou, jak vyplývá z rozsudku NSS č. j. 10 As 36/2019-33, bod 32. Ani v posuzovaném případě soud neměl důvod v kontextu celé věci dospět k jinému závěru. Záznam z rychloměru č. j. 52/2019-doprava ze dne 21. 11. 2019 obsahuje všechny údaje potřebné ke zjištění skutkového stavu. Jsou k němu doloženy certifikát o schválení typu měřidla ze dne 25. 6. 2014 a ověřovací list ze dne 19. 6. 2019, podle kterého ověření rychloměru bylo platné do 18. 6. 2020 a ověření bylo potvrzeno vystavením ověřovacího listu a nalepením tří úředních značek na měřidlo. Na otázku zmocněnce žalobce P. K., co na rychloměru před měřením kontroloval, sdělil strážník J. H. ve svědecké výpovědi dne 28. 5. 2020, že kontroloval kalibrační nálepky, které by měly být nepoškozené a k dotazu, kolik jich bylo a zda zjistil poškození, svědek uvedl, že nejdůležitější jsou dvě a že poškození nezjistil. Svědek k dotazům městského úřadu potvrdil, že byl k obsluze rychloměru proškolen, měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze a šlo o standardní měření. Žalobce namítl, že rychloměr má mít tři úřední značky a ne dvě, ve vyjádření k podkladům rozhodnutí dne 8. 6. 2020. Svědek však ve výpovědi neuvedl, že rychloměr měl jen dvě úřední značky, řekl, že „nejdůležitější jsou dvě“. Z takové odpovědi neplyne, že by na rychloměru nebyly tři. Žalobce své tvrzení o chybějící jedné značce neprokázal, důkazní břemeno se při tomto tvrzení přeneslo na něj (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24, č. j. 3 As 9/2013-35). Žalobce nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodnou pochybnost ve smyslu § 3 správního řádu a podle soudu nebylo k této otázce třeba dalšího dokazování, bylo by nadbytečné. Pokud žalobce nevznesl námitku k úředním značkám ve chvíli zjištění přestupku, stěží by bylo možné jeho tvrzení ověřit. Soud se ztotožnil s argumentem městského úřadu, že ze svědecké výpovědi J. H. nevyplývalo, že by jedna úřední značka chyběla či byla odstraněna a rychloměr pozbyl ověření.
26. Soud shledal **žalobní námitky týkající se pokuty** jako neopodstatněné.
27. Žalobce má pravdu, že mu nebylo prokázáno sjednání pojištění proti pokutám, jak uvedl žalovaný v rozhodnutí o odvolání. Tato skutečnost nebyla ve správním řízení prokázána a správní spis ji vůbec nezmiňuje. Ani jí jednoznačně neodpovídá tvrzení žalobce podle úředního záznamu policie, že „ho z toho vždy vysekali“. Jinou skutečností je zastupování zmocněncem P. K. v tomto a dalším, žalovaným označeném předchozím správním řízením. Tato vada však nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokutu žalobci uložil městský úřad dřív, než žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

použil tento argument. Žalovaný výši pokuty neměnil. Soud souhlasí dále s tím, že přitěžující okolností nemůže být postup v řízení po spáchání přestupku (srov. rozsudky NSS č. j. 9 As 56/2019-28, č. j. 4 As 199/2017-30, bod 15).

28. Žalobní námitka, že správní orgány nevzaly v potaz polehčující okolnosti, není důvodná. Žalobce žádné polehčující okolnosti neuvedl. Městský úřad v rozhodnutí o přestupku uvážil o některých přitěžujících okolnostech a uzavřel, že další přitěžující ani polehčující okolnosti neshledal. Žalovaný uzavřel, že městský úřad přihlédl k okolnostem, které jsou vyjmenovány v § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí žalovaného o odvolání (dále jen „ZOP“). Ze správního spisu žádné polehčující okolnosti nevyplynou a žalobce je ve správním řízení neuplatnil, proto se jimi správní orgány nemusely zabývat (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 322/2019-34, bod 20).
29. Soud shledal jako zákonné úvahy správních orgánů o povaze a závažnosti přestupku. Odpovídaly § 38 ZOP. Protiprávní jednání žalobce ohrožovalo zájem společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a zájem na ochraně života, zdraví a majetku. K porušení těchto zájmů nebylo třeba škodlivého následku, například dopravní nehody. Městský úřad i žalovaný se shodly na závěru o spáchání přestupku ve formě vědomé nedbalosti žalobce i na hodnocení místa přestupku, které je na frekventované komunikaci, kde je v ranních hodinách zvýšený pohyb chodců, poblíž je frekventovaná křižovatka, autobazar, prodejna Sikov, střední škola a jsou zde nájezdy k rodinným domům.
30. Skutkovou podstatou přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 je překročení rychlosti v obci do 20 km/h. Proto překročení o 12 km/h je v horní polovině této podstaty. Uložení pokuty 2 200 Kč, tedy v horní polovině rozpětí 1 500 až 2 500 Kč bylo na místě. Správní orgány správně zohlednily povahu a závažnost přestupku podle § 37 písm. a) ZOP (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 322/2019-34, bod 21).
31. Oba správní orgány přihlédly i k tomu, že žalobce měl v kartě řidiče zapsaných ke dni 19. 12. 2019 celkem sedmáct přestupků. I když judikatura správních soudů dovodila, že i ve správním trestání lze využít analogicky institut zahlazení (např. v rozsudku NSS č. j. 8 As 82/2010-55), neznamená to, že správní orgán při určení výše pokuty nemůže přihlídnout k osobě pachatele a jeho sklonům porušovat pravidla silničního provozu (srov. rozsudky NSS č. j. 5 As 322/2019-34, bod 19, č. j. 1 As 80/2020-36, bod 36). Nedůvodná je proto i námitka, že správní orgány nehodnotily všechny významné okolnosti při určení druhu a výměry správního trestu podle § 37 a násl. ZOP.
32. Soud nedal zapravdu žalobci v tom, že nezákonná byla úvaha městského úřadu o absenci doznání a lítosti jako přitěžující okolnosti. Podle rozsudku NSS č. j. 4 As 199/2017-30 doznání viny a lítost mohou být hodnoceny jako polehčující okolnost. Podle rozsudku NSS č. j. 9 As 268/2017-45, bod 22, neprojevení lítosti ze strany obviněného lze považovat za jednu z okolností zvyšujících závažnost spáchaného přestupku. Podle rozsudku NSS č. j. 5 As 67/2019-26, bod 23, lze v rámci hodnocení osoby pachatele přestupku k tíži přičíst především absenci sebereflexe a lítosti nad spáchanými přestupky jako ilustraci těchto skutečností, nikoli jako samostatnou přitěžující okolnost. Těmto závěrům úvahy městského úřadu v rozhodnutí o přestupku dostály.
33. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány přestupek žalobci prokázaly věrohodnými svědeckými výpověďmi strážníků a záznamem z ověřeného rychloměru, který byl pořízen automaticky. Nebyly zde žádné okolnosti vylučující odpovědnost žalobce. Soud neshledal v postupech městského úřadu a žalovaného namítané vady a proto napadené rozhodnutí shledal jako souladné se zákonem. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

34. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 17. března 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně